

Czy, mając na uwadze rozbieżności pomiędzy różnymi wersjami językowymi dyrektywy Rady 92/83/EWG ⁽¹⁾ z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, art. 27 ust. 1, lit. f) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek zwolnienia z akcyzy alkoholu etylowego przywiezionego na obszar celny Wspólnot Europejskich, zawartego w wyrobach czekoladowych przeznaczonych do bezpośredniego użycia, gdy zawartość alkoholu w tych produktach nie przekracza 8,5 litra na 100 kg produktu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 316, str. 21.

ustanowiło dotychczas za naruszenie tego rozporządzenia żadnych sankcji, które byłyby skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46 str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-65/06)

(2006/C 86/27)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 6 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Ramóna Vidala Puiga i Wouterę Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając sankcji za naruszenie rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. ⁽¹⁾ Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Artykuł 16 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 stanowi: „Ustanowione przez Państwa Członkowskie sankcje za naruszenia niniejszego rozporządzenia powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. Artykuł 19 przewiduje, że rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 17 lutego 2005 r. Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja Królestwo Belgii nie

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-70/06)

(2006/C 86/28)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 7 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Xavię Lewisa i Antónia Caeiro, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Portugalskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż nie uchwalając przepisów, o których mowa w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 14 października 2004 r. w sprawie C-275/03 (Komisja przeciwko Republice Portugalii) dotyczącego transpozycji dyrektywy Rady 89/665/EWG ⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 228 ust. 2 WE;
2. nakazanie Republice Portugalskiej zapłacenia na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 21.450 euro na konto, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽²⁾, za każdy dzień zwłoki w wykonaniu ww. wyroku w sprawie C-275/03 od dnia ogłoszenia przez Trybunał wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku w sprawie C-275/03;

3. obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że projekt ustawy o pozaumownej odpowiedzialności państwa i innych instytucji publicznych, który został przekazany przez rząd portugalski do Assembleia da República, nie zawiera przepisów koniecznych do wykonania wyroku Trybunału z dnia 14 października w sprawie C-275/03. Ponieważ nie powiadomiono Komisji o jakichkolwiek innych przepisach w celu wykonania tego wyroku, jest ona zdania, że Republika Portugalska naruszyła zobowiązania wynikające z art. 228 ust. 1 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, str. 33

⁽²⁾ z dnia z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2006 r. r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-75/06)

(2006/C 86/29)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 6 lutego 2006 r. r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Carmel O'Reilly i Piedade Costa, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Portugalskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie wprowadzając w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o ich wprowadzeniu Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) obciążenie Republice Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transponowania dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 6 lutego 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 str.18

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-79/06)

(2006/C 86/30)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. Heller, działającą w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Francuskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż nie podejmując działań niezbędnych w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie C-429/01⁽¹⁾ dotyczącej nieprawidłowej i niepełnej transpozycji dyrektywy 90/219/EWG⁽²⁾, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
2. nakazanie Republice Francuskiej zapłaty na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich, na rachunek „środków własne Wspólnoty Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 168.800 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku w sprawie C-429/01, liczonych od dnia wydania wyroku w sprawie C-429/01 do dnia, w którym wyrok ten zostanie wykonany;
3. obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.